

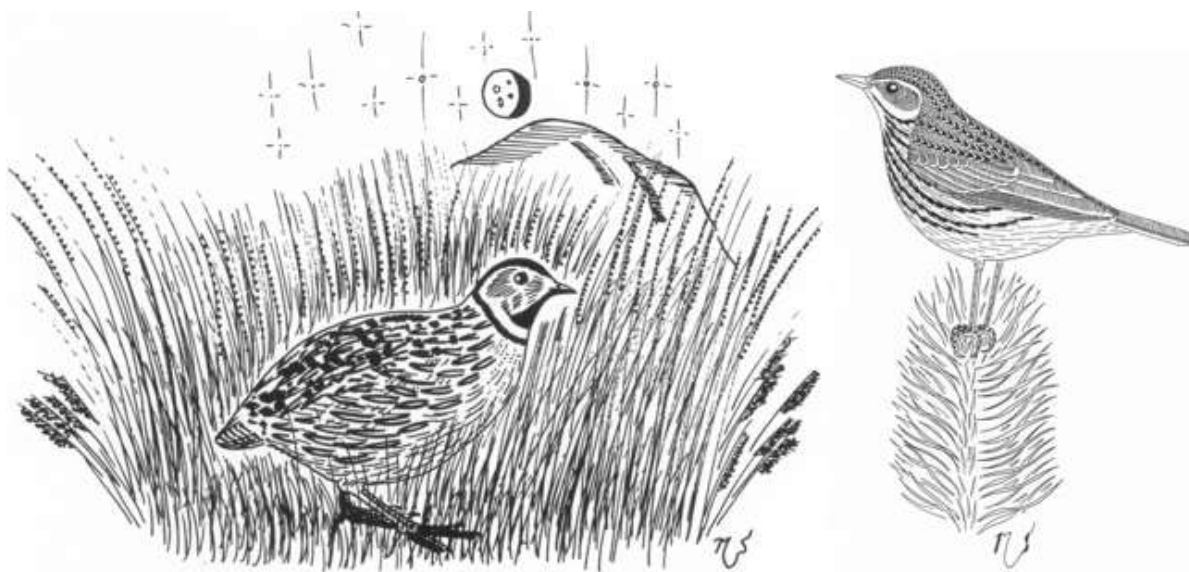


O prepeličke Pod'kajke

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Medzi stvoreniami lúčneho zátišia dolinky Olinky nájdeme aj neposednú prepeličku Pod'kajku. Je to hanblivý vtáčik, ktorý nerád opúšťa svet trávy Avy. Najradšej sa ukrýva medzi jej stebkami. Odtiaľ zaznieva aj jej nápadné volanie - pod'ťe sem - pod'ťe sem -, ktoré sa rozlieha najmä počas noci.

Do svojho domova sa prepelička Pod'kajka vracia zo zimoviska najneskoršie spomedzi všetkých sťahovavých vtákov. Až na sklonku mája začne z lúky v dolinke Olinke zaznievať jej volanie.



Prepelička Pod'kajka - *prepelička poľná*

Ľabtuška Linda - *ľabtuška lesná*

Keď sa raz prepelička Pod'kajka vrátila domov z tropickej Afriky, zvedavá ľabtuška Linda sa jej opýtala: - *Prečo sa vraciaš domov tak neskoro? Všetky sťahovavé vtáčiky sú už dávno tu v dolinke Olinke a teba nikde.*

- *Milá Linda, ja nemám také dlhé krídla ako lastovička Vidličiarica alebo belorítka Rita, aby som mohla letieť tak rýchlo,* - vysvetľovala prepelička Pod'kajka. - *S krátkymi krídlami môžem letieť len pomaly a preto za najlepšími letcami zaostávam.* - *Prečo*



NA TÚRU S NATUROU

potom odlietaš do teplých krajín a nezostaneš tu po celý rok ako strnádka Ada, ktorá má tiež krátke krídla? - pýtala sa znova ľabtuška Linda.

- Ja by som tu neprežila zimu, - odvetila Pod'kajka. - Trávu Avu prikryje hrubou perinkou sneh Bielik, no a potom by bol so mnou amen. Aj preto sa vraciam domov neskoro. Keby som priletela spolu s tebou alebo ešte skôr so škovránkom Ránkom, tak by som sa nemala kde ukryť. Ja sa môžem vrátiť až vtedy, keď tráva Ava už trochu podrástla.

- Tvoja sesternica, jarabička Podkovička, tu však trávi aj zimu a nezamrzne? - čudovala sa ľabtuška Linda.

- Jarabička Podkovička je otužilejšia ako ja, - odvetila Pod'kajka. - Ja som však tak trochu zimomriavka, a preto na sklonku leta putujem za Slnkom Zlatoviečkom do horúcej Afriky.

- Ešte by som sa ťa chcela opýtať, prečo tak rada vyspevuješ v noci, keď väčšina vtáčikov už spí? - vyzvedala ľabtuška Linda. - Počas noci nespieva na lúkach mnoho vtáčikov, a tak moje volanie popri speve škovránka Ránka a chrapkáča Rapkáča dobre počuť, - vysvetľovala prepelička Pod'kajka. - S príchodom rána sa však rozospievajú všetky vtáčiky a moje volanie nikto nepočuje. Najradšej mám najkratšiu, svätójánsku noc, keď mesiac Guliak svieti z oblohy a ponad líku poletujú svätójánske mušky Svetlušky. Vtedy pod'kám na každé stvorenie prababičky Prírody v dolinke Olinke.